Dat drüdde Kapittel.

Wer Paul Flickmann was un woans hei dat dreiw. Nummer nägen in de Waterdurstrat un sine Bewahner. Dat Franzöſche as Medium. Worüm de Huslihrerſtell tau Bullenhagen utkawelt warden müßt. Rike zieht!

De Minſch möt Geſellſchaft hewwen, un da de Negſte von den Minſchen de Minſch is, ſo ſöcht ik mi en Minſchen, mit den ik ümgahn künn. Min umbra was mi doch nich paßlich un Landslüd' wiren grad nich tau Hand. Ik ſitt in'n Hürſal up de vödderſt Bänk un hürt de Medea, dor ſett ſik neben mi en lang upſchaten Minſch dal, beten duknackig un dünndarwig, dat würd un is min jitzig oll Fründ Paul Flickmann. Up Stunns hett hei ſik äwer'n nüdlichen Buk ſtahn laten un is breid as annerthalw Wandlus. Man vertellt, dat de Hun'n, de dat hir up Irden nah ehr eigen Aewertügung man heil leg gung, 'ne Bittſchrift an den Jeus upſed't un deſ' 'n Köter, den ſei taum Baden utwählten, unner den Start bunnen hewwen, dat hei dormit Vadder Jeus unner de Ogen gahn füll.

https://doi.org/10.24355/dbbs.084-202211101212-0